
Három vers a karácsonyfa alá

Benjaminnak, Emmának és Vilmának

Fordították: Bengtsson Benjamin Zsolt, Bengtsson Emma Margit

Tar Károly

Három

tudja valaki
kicsoda vagyok
harmadik vagyok
ha nem is páros
de legalább
igazságos
ha akarom
három király
három ének
amit mesékben
elbeszélnek

Tre

Vet någon,
vem jag är?
Jag är den tredje,
om inte jämn
men iallafall rätvis
om jag så vill
tre kungar
tre sånger
som finns i
sagorna.

A felhőtlen felhő

Honnan jössz te kicsi felhő?
Göndör eszű kis tekergő?
Hol a házad, hol az ágyad?
Hova szólít titkos vágyad?
Apám, anyám elfeledve
Széllel szállok kék egekre.
Járok-kelek csillagporban,
Mese-messze országokban.
Látok, hallok, csodálkozom,
Végtelenbe próbálkozom
Odaszáll sok kicsi felhő,
Ahol minden felhő felnő.
Pihepárnán száll a kedve,
Énekelve, növekedve.
Egyszer aztán, valamikor,
Sietősen hazaiszkol.
Mindig várja háza, ágya,
Szülei és nagymamája.

Ett regnfritt moln

Varifrån kom du lilla moln?
Luffare var komer du från?
Var är ditt hus var tar din sömn?
Vart kallar din hemliga dröm?
Blåa himmlar jag hoppar på.
Mamma, pappa jag glömde då.
Kommer, går i stjärnornas stoft.
I klara länder långt, långt bort.
Jag ser, hör och är undrande
Jag är för alltid prövande.
Där landar alla vi små moln,
och växer upp till ståra moln.
På en kudde lusten landar,
och växer rikt glad och trallar.
Nänstans fanns en stor gång nån gång,
där molnet sprang hem på en gång.
Huset, sängen alltid väntar
morfar, mormor och föreldrar.

Séta

Az erdő ültetett.
Az ösvény kijelölt.
A fakó idomított.
A lány szőke svéd:
unottan poroszkál lova
az autópálya mellett
kialakított műdombokon.
Tavasz dolgozik
testben és lélekben.

Bámulom békés világom,
és gondolataim ághegyén
reményügyeket babusgatok
csöndes holnapokról:
Legyen! – kívánom, mintha
magam volnék a soros Jóságos.

Az évszázadok óta összetört,
lélegeztetőre kapcsolt természet
talán újraéleszthető.
A műdomb, műerdejének
ösvényén tovaaporoszkál
a bágyadt nap aranyát
hajában hordozó mülovas.

Állok a dombok között
kanyargó kerékpárút
fehér választóvonalán.
Mint íróasztalomon a rend,
valami arra ösztökél,
hogymunkába fogjak.
Európa fogalmát soronként
rendezettséggel töltöm vigyázva,
hőféherre takarított holnapokra
rovóm a kortyolni jó
béke álom-tiszta levegőjét.

Promenad

Skogen är planerad
Stigen är markerad
Gråbläcka hästen är tam
svenskan är blond.
Tungläst vankar hästen
bredvid motorvägen
På alstrade kullar.
Våren värkar
i kropp och själ.

Förundrar min fredliga värld
Mina tankar på grenspetsen
Pioskar hoppet
mot tysta dagar.
Låt bli!- önskar jag
som om jag vore herren själv.

Förstörelsen har pågått i århundraden,
på den lungmaskinsförsedda naturen,
kanske går den att rädda.
Ovan alstrade kullar, på konstgjorda skogars
stigar, vankar solens svaga gyllenhet,
i ryttarens hår.

Jag står bland kullarna,
på ringliga cykelvägens vita linje.
Som årdningen på mitt skrivbord,
manas jag till arbete.
Europas mening delar jag upp,
försiktigt och årdningsamt,
Framtiden är ett renat blad
där jag runar drömmens klara luft om
den goda klunkbara freden.